

fra et Kontrolstandpunkt, ud fra det lokale Kendskabs Standpunkt, men saa snart Talen er om Byrdernes Fordeling, saa snart der er Tale om Deltagelse i selve Omkostningerne, hvorved man altsaa kommer ind paa at skulle bruge kommunale Beskatnings-Mønstre o. s. v., forflygtiger man noget Opgaven og kommer ind paa en noget ulige Behandling.

Det vilde være særdeles fristende for mig at dvæle noget ved den Tale, den højtærede Indenrigsminister holdt forleden Dag om dette Spørgsmaal, men Tiden er ikke til at komme ind paa en Tale, der kun var, hvad jeg vil kalde en stor Jonglørpræstation: Grosse Behændighed, keine Hexerei! Han drev det saa vidt, at jeg vil tillade mig at markere dette — for det er i Virkeligheden ganske pudsigt at se, til hvilken Højde Jonglørkunsten kan drives —, at han med stor Patos — Patos klæder ham jo saa ganske yndigt — udviklede, at naar man forsikrede sig mod Sygdom, byggede man paa Haabet, men naar man forsikrede sig mod, at det skulde gaa en galt i ens Alderdom, for at man skulde faa en betrygget Alderdom, saa byggede man paa Haabløsheden, paa Forventningen om, at man vilde staa stille, gaa ned ad Bakke, aldrig bringe det til noget. Det er, hvad jeg vil kalde for et virkelig trøsterigt Ord til Livsforsikringssekskaberne omkring i Landet. Gud maa vide, om de vil sætte Pris paa at faa det som Motto, at naar man betrygger sin Alderdom, bygger man paa Haabløsheden, paa Udsigten til at blive en gammel Idiot, der ikke mere kan forsørge sig selv! Med et Hug slog han aldeles Benene væk fra alle Landets Livsforsikringssekskaber ved at sige til Folk: I maa jo være tossede, hvis I vil forsikre jeres Alderdom, thi det er haabløst! Naar man er kommet op paa en saadan Højde, forstaar man, at Sagligheden er holdt op, at vi skal ud paa Valgtribunerne og forsvare alle mulige Umuligheder.

Jeg vender mig derefter til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Borgbjerg). Jeg er desværre nødt til at trætte det høje Ting ved Punkt for Punkt at gennemgaa denne lange Svada for dog en Gang at vise Dem, hvordan en saadan Tale fra hans Side er bygget op paa en Række fuldstændige Uvederhæftigheder, hvordan han aldrig søger at gendrive de Ytringer, der virkelig falder, men lægger en fuldkommen opdigtede Ytringer i Munden for med stor Styrke og mange bramabaserende Udtryk at slaa disse Ytringer til Jorden. Jeg vil paavise

det Punkt for Punkt. Ærede Medlemmer vil erindre, hvorledes han i sin Indledningstale inviterede til en saglig Behandling: Nu var det ikke længere Storpolitikken, det gjaldt, men det var den saglige Drøftelse af de store økonomiske og sociale Spørgsmaal, og det, det lystede ham at høre, var nu, hvilke Bidrag de øvrige Partier ud fra deres mer eller mindre aandfattige Standpunkt kunde give til den saglige Belysning af dette ophøjede og vigtige Samfundsspørgsmaal. Med andre Ord, det gjaldt den saglige Drøftelse o: Detailbehandlingen, thi enhver saglig Drøftelse ender selvfølgelig i Detailbehandlingen, først gennem den omhyggelige Undersøgelse af Enkelthederne kommer man til det virkelige saglige Resultat. Da saa alle hans Forventninger er skuffede, og det i Virkeligheden er gaaet ham saadan, at han kun har mødt Modstand over det hele og kun faaet lunken Tilslutning af den højtærede Minister, en Tilslutning, som ikke var 4 Skilling værd, fordi den i Virkeligheden kun var en Valgtale og ikke gav noget Tilsagn om Ministeriets virkelig gode Medvirken i denne Sag — ja saa staar han naturligvis op og siger, at han har al mulig god Grund til at være tilfreds. Han er nemlig altid tilfreds, i alt Fald med sig selv. I det hele, det er hans Rolle: han har sejret! Og saaledes ogsaa ved denne Lejlighed, skønt det er gaaet saa uheldigt for ham som muligt. Og hvorfor har han sejret? Ja, nu kommer det pudsige: fordi der ikke er fremkommet saglige Indvendinger. Med andre Ord, man er af mange Grunde ikke kommet ind paa en saglig Debat, der er ikke kommet nogen saglig Debat ud af det. Men det ærede Medlem har inviteret til en saglig Debat. Der kommer ingen efter hans Mening saglig Debat. Alligevel er han tilfreds, saa har han opnaaet, hvad han ønskede.

Dernæst vil ærede Medlemmer alle erindre, hvorledes han i sin Indledningstale udtrykkelig fralagde sig, at dette Forslag paa nogen mulig Maade skulde være Valgfæsk. Han sagde — den højtærede Formand tillader mig maaske at oplæse et Par Linier —: „Jeg har nemlig set, at man i de forskellige Partiers Presse har stemplet dette, ligesom for Resten det Lovforslag, der nys var til Behandling her i Tinget, som Valgforslag — for ikke at bruge et Ord, der er mere haanligt formet. Jeg kan slet ikke anerkende Beretigelsen af disse Angreb“. Saa kommer imidlertid Tilstaaelsen i hans anden Tale. Han siger: „Jeg har i og for sig ikke